

И ако съмъ азъ господарь, дѣ е страхъ-
тъ ми?

Говори Господь Саваоѣ вамъ,
Священници, които прѣзирате име-то ми:
И говорите: *Въ какво прѣзрѣхмы име-
то ти?

7 Принесохте оскверненъ *хлѣбъ на олтарь-
тъ ми:

И рекохте: Въ какво тя осквернихмы?
Въ това, че казвате:

*Тръпеза-та Господня е достопрѣзирате-
лна.

8 И *ако приносите *животно* слѣпо въ жер-
твъ, не е ли лошо?

И ако приносите хромо или болно, не е
ли лошо?

Принеси го сега на начальникъ-тъ си:
Ще бѣде ли благорасположенъ къмъ тебе,

*Или ще приеме ли лице-то ти?

Говори Господь Саваоѣ.

9 И сега помолѣте ся Богу за да ны по-
милува:

*Заради васъ станъ това:

Ще приеме ли лица-та ви?

Говори Господь Саваоѣ.

10 Кой между васъ бы затворилъ врата-та?

*Нито палите огнь на олтарь-тъ ми туне.

Нѣмамъ благодареніе въ васъ,

Говори Господь Саваоѣ.

И *нѣма да приемъ приношеніе отъ рж-
кж-тъ ви.

11 Защото *отъ истокъ на сѣлице-то до за-
падъ нему

Име-то ми ще бѣде велико *между на-
роды-тъ:

И *на всяко мѣсто *ще ся приноси те-
мянъ на име-то ми,

И чисто приношеніе;

Защото *име-то ми ще бѣде велико ме-
жду народы-тъ,

Говори Господь Саваоѣ.

12 Но вы го осквернихте и рекохте:

*Тръпеза-та Господня е осквернена,

И полагаемо-то на неѣхъ, ястїе-то ѣ, до-
стопрѣзирательно.

13 Вы рекохте още: Это, какво досажденіе!

И ѣхъ прѣзрѣхте, говори Господь Саваоѣ:

И докарахте грабѣж-то, и хромо-то, и
болно-то,

Ей, *такова* приношеніе докарахте:

*Да ли бы го прїялъ отъ ржѣ-тъ ви?
говори Господь.

14 За то проклѣтъ *прѣлѣститель-тъ,

Който има въ стадо-то си мѣжко,

И прави обрѣчаніе, и жертвува Господу
нѣщо растлѣно;

Защото *азъ съмъ великъ Царь,
Говори Господь Саваоѣ,
И име-то ми е страшно въ народы-тъ.

ГЛАВА 2.

1 И сега тази заповѣдь *ся дава* вамъ, свя-
щенници.

2 *Ако не послушате, и ако не турите *това*
на сѣрдце,

За да дадете славъ на име-то ми,

Говори Господь Саваоѣ,

Тогазъ ще проводѣхъ проклѣтїѣ-тъ върхъ
васъ,

И ще проклѣхъ благословенїя-та ви:

Ей, и проклѣхъ гы,

Защото не турате *това* на сѣрдце.

3 Это, азъ ще отхвърлѣхъ сѣме-то ви,

И ще распрѣснѣхъ лайно по лица-та ви,

Лайно-то на тържества-та ви:

И *ще вы вдигне съсь себе си.

4 И ще познаете,

Че азъ проводихъ тѣзи заповѣдь вамъ,

За да е завѣтъ-тъ ми съ Левїа,

Говори Господь Саваоѣ.

5 *Завѣтъ-тъ ми на животъ и на миръ бѣ
съ него:

И дадохъ гы нему *заради страхъ-тъ

Съ който ми ся боеше, и ся страхувахе
отъ име-то ми.

6 *Законъ-тъ на истинѣ-тъ бѣ въ уста-
та му,

И беззаконїе не ся намѣри въ устны-тъ му:

Ходѣше съ мене въ миръ и правотѣхъ,

И *мнозина върѣхъ отъ беззаконїе.

7 *Понеже устны-тъ на священника трѣбу-
ва да пазятъ знанїе:

И отъ уста-та му да поискать законъ;

*Защото той е посланикъ на Господа
Саваоѣ.

8 Но вы ся уклонихте отъ пѣтъ-тъ:

*Направихте мнозина да ся спѣнуватъ въ
законъ-тъ ми:

*Растлихте завѣтъ-тъ Левїинъ,

Говори Господь Саваоѣ.

9 За то и *азъ вы направихъ прѣзрѣны

И унищожены прѣдъ всѣхы-тъ людіе,

Защото не упазихте пѣтища-та ми,

Но *сте* лицепрїемницы въ законъ-тъ.

10 *Не е ли единъ Отецъ-тъ на всѣхы
насъ?

*Не създале ли насъ единъ Богъ?

Защо ся обхождамы лѣстиво всякой про-
тивъ брата си,

Та оскверняемы завѣтъ-тъ на наши-тъ
отцы?

жс Гл. 2: 14, 17. 3; 7, 8, 13.

з Втор. 15; 21.

и Іез. 41; 22. Ст. 12.

і Ст. 14. Лев. 22; 22. Втор.

15; 21.

к Іов. 42; 8.

л Осія 13; 9.

м 1 Кор. 9; 13.

н Іса. 1; 11. Іер. 6; 20. Амос.

5; 21.

о Псал. 113; 3. Іса. 59; 19.

п Іса. 60; 3, 5.

р Іоан. 4; 21, 23. 1 Тим. 2; 8.

с Отк. 8; 3.

т Іса. 66; 19, 20.

у Ст. 7.

ф Лев. 22; 20 н дрг.

х Ст. 8.

ц Псал. 47; 2. 1 Тим. 6; 15.

а Лев. 26; 14 н дрг. Втор.

28; 15 н дрг.

б 3 Цар. 14; 10.

в Числ. 25; 12. Іез. 34; 25.

37; 26.

г Втор. 33; 8, 9.

д Втор. 33; 10.

е Іер. 23; 22. Іак. 5; 20.

жс Лев. 10; 11. Втор. 17; 9,

10. 24; 8. Езд. 7; 10. Іер.

18; 18. Агг. 2; 11, 12.

з Гал. 4; 14.

и 1 Цар. 2; 17. Іер. 18; 15.

і Неем. 13; 29.

к 1 Цар. 2; 30.

л 1 Кор. 8; 6. Ефес. 4; 6.

м Іов. 31; 15.